

Vol. 40 Coden: KMKMAA ISSN 0355-1628

Toimitus • Redaktio • Office

Pohjantie 3, FIN-02100 Espoo
puh. 0400 578 901
faksi 09 3296 1520
toimitus@kemia-lehti.fi

Päätoimittaja • Chefredaktör • Editor-in-Chief
DI Leena Laitinen 040 577 8850
leena.laitinen@kemia-lehti.fi

Toimituspäällikkö • Redaktionschef • Managing Editor
Päivi Ikonen 0400 139 948
paivi.ikonen@kemia-lehti.fi

Taitto • Layout
K-Systems Contacts Oy
Päivi Kaikkonen 040 7333 485
taitto@kemia-lehti.fi

Sihtööri • Sekreterare • Secretary
Irja Hagelberg 0400 578 901
irja.hagelberg@kempulssi.fi

Vakituinen avustaja ja toimistotyöntekijä •
Permanent medarbetare • Contributing Editor
Sanna Alajoki 040 827 9727
sanna.alajoki@kemia-lehti.fi

Ilmoitukset • Annonser • Advertisements
ilmoitukset@kemia-lehti.fi

Myyntipäälliköt • Forsäljningschefer • Sales Managers
Kalevi Sinisalmi 044 539 0908
kalevi.sinisalmi@kemia-lehti.fi
Irene Sillanpää 040 827 9778
irene.sillanpaa@kemia-lehti.fi

Tilaukset • Prenumerationer • Subscriptions
puh. 0400 578 901, faksi 09 3296 1520
tilaukset@kemia-lehti.fi

Tilaushinnat
Kotimaassa 105 euroa (kestotilaus 95 euroa),
muut maat 145 euroa
Kouluille 49 euroa, www.aikakaus.fi
Prenumerationspris i Finland 105 euro,
övriga länder 145 euro
Subscription price (out of Finland) EUR 145
Irtnumero/Lösnummer/Single copy EUR 16
(special issue 5/2013 EUR 19)

Osoitteenmuutokset
Kemian Seurojen toimisto
puh. 010 425 6302, faksi 010 425 6309
toimisto@kemianseura.fi

**Kustantaja • Utgivare • Publisher
Kempulssi Oy**
Toimitusjohtaja • Verkst.direktör • Managing Director
Leena Laitinen
Pohjantie 3, FIN-02100 Espoo
puh. 040 577 8850
leena.laitinen@kemia-lehti.fi

**Toimitusneuvosto • Redaktionsråd
• Editorial Board**
Laboratoriopäällikkö Susanna Eerola, Roal Oy
Toimitusjohtaja Saara Hassinen, SalWe Oy
Professori Matti Hotokka, Åbo Akademi
Toimituspäällikkö Päivi Ikonen, *Kemia-Kemi*
Tutkija Helena Laavi, Aalto-yliopisto
Päätoimittaja Leena Laitinen, *Kemia-Kemi*
Professori Jan Lundell, Jyväskylän yliopisto
Apulaisjohtaja Juha Pyötsiä, Kemianteollisuus ry
Professori Markku Räsänen, Helsingin yliopisto
Tiedotuspäällikkö Sakari Sohlberg, VTT

Aikakauslehtien Liiton jäsenlehti
Keskipainos 4 800, erikoisnumeroilla
300–3000 kpl:n lisäjakelu.

Forssa Print, Forssa 2013
ISO 9002

Tärkeintä on lähteminen

Toiset meistä ovat luotuja kulkemaan. Aina kohteessa, kuten avausjutun professori Mika Sillanpää, jolle liikkeellöolo on helpompaa kuin pysyminen paikallaan.

Haastattelun viimeisen osan kävimme puhelimitse Sillanpään kiittäessä kohti tapaamista jossain Itä-Thaimaassa. Puhe katkesi vain kerran pariiksi sekunniksi, "...aha, täytyy tehdä U-käännös...", sitten matka ja jutustelu jatkuivat. Lehden ilmestyessä nykyajan löytöretkeilijä on jo uudessa maassa.

Tunnistan kulkijageenin suvustani. Isosetäni lähti 1920-luvulla Brasiliaan perustamaan ihanneyhteisöä. Ihanteet karahivat olosuhteiden ankaruuteen, mutta Penedon suomalaiskylä on yhä voimissaan turistikohteena, ja pikkuserkkuni toimii oppaana kylän Suomi-museossa.

Sotavuosina oli lähdeittävä, löytyipä matkustusviettiä tai ei. Kesäkuussa 1944 isovanhempani pakkasivat hevoskärryyn lapsensa ja ottivat suunnan kohti länttä. Vastikään ripille päässyt äitini taivalsi satojen kilometrien taipaleen jalan, olihan lehmät saatava mukaan.

Isäni vanhemmat viihtyivät etenkin Kanariansaarilla, jotka olivat vielä 1960-luvulla eksoottinen kohde. Mummi kertoi meille ihmeellisiä tarinoita ja esitteli valokuvaa, jossa hän piteli sylissään leijonanpentua. Isompina tajusimme, että kuvassa oli aito turistileijona ja seikkailut lainattu *Valituista Paloista*, mutta ei se himmennä kertomusten hohtoa.

Oma sukupolveni pääsi matkailun makuun aluksi kesätyö-, opiskelijavaihto- ja au pair -keikoilla, ajan mittaan myös vapaa-ajan reissuilla.

"Matkustaminen innostaa! Suunnittelu ja muistelu ovat yhtä tärkeitä kuin itse matkalla olo", yksi siskoistani perustelee kroonista matkakuumettaan. Toisen mukaan parhaita ovat junamatkat, joilla "sielu ehtii mukaan". Hän matkusti omille syntymäpäivilleen Nizzaan yksin interrailaamalla, kun me muut lensimme.

Matkakärpänen on puraissut myös seuraavaa sukupolvea, jonka kasvatit tottuivat kulkemiseen jo taaperoina. He näyttävät pärjäävän kielitaidollaan ja sosiaalisilla valmiuksillaan luontevasti missä vain.

Maapallo on kutistunut muutamassa sukupolvessa, mutta matkalle lähtö kutkuttaa edelleen. Itse pidän eniten perillä olemisesta ja uuden paikan tunnelmasta.

Kun haikeus valtaa paluupäivän koittaessa, kannustan itseäni Nuuskamuikkusen sanoin: "On lähdeittävä, jotta voi tulla takaisin."

Leena Laitinen

